

jeg var kommen lidt længere hen i mit Foredrag, tillige var bleven overrasket. Det ærede Medlem er altsaa bleven glad overrasket over, hvad jeg sagde i Gaar, hvilket jeg vel maa tage som en Bekræftelse paa, at de Udtalelser, jeg kom med i Gaar, have været paa deres Plads. Naar det ærede Medlem siger, at han har Sympati for det Forslag, der er stillet af mine Partifæller i Finansudvalget, kan det naturligtvis kun glæde mig, og det skulde glæde mig yderligere, om han kunde vise denne Sympati ved at give det sin Stemme. Men naar det ærede Medlem saa siger, at det er galt, at jeg retter Angreb til Højre og Venstre, vil jeg sige, at det er ikke uden Grund. Jeg har jo dog siddet her i Tinget i en Række Aar, og jeg har haft Lejlighed til at forhandle dette Spørgsmaal med adskillige Ministre af Højre og en enkelt af Venstre, og jeg udtalte i Gaar, at det, der havde forbauset mig i denne Sag, var, at jeg til at begynde med havde faaet akkurat samme afvisende Svar fra den nuværende Venstreminister, som jeg har faaet fra samtlige tidligere Højreministre. Men det ærede Medlem erklærede jo saa til Slut, at han sluttede sig til den højtærede Landbrugsminister, naar denne var betænkelig ved at give denne forøgede Bevilling. Jeg har altsaa heller ikke sagt for meget i dette Tilfælde, saaledes at det ærede Medlem kan blive hverken glad eller glad forbavset over det — jeg har hverken sagt for lidt eller for meget.

Lange: Det hviler paa en komplet Misforstaaelse fra det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen), naar han udlægger mine Ord paa den Maade, at det, at jeg sagde, at jeg blev glad og overrasket, skulde være ensbetydende med, at jeg var bleven glad overrasket. Disse to Udtalelser ere meget vidt forskellige. Jeg har kun gjort gældende her, at den højtærede Landbrugsminister i dette Tilfælde i Realiteten har Ret. Han maa have Lov til at bygge paa de Oplysninger, der fremkomme fra den store Organisation, som repræsenterer Landets Fiskere. Og jeg har protesteret imod, at det er berettiget at kaste Angreb ud imod alle andre Partier for Mangel paa Kærlighed til Fiskerne, idet jeg tør forsikre det ærede Medlem for Helsingør om — og jeg taler ikke alene paa egne, men paa manges Vegne — at vi have fuldt saa megen Kærlighed til Fiskerne og Fiskerbefolkningen og deres Interesser, som det ærede Medlem for Hel-

singør, og jeg haaber, at det skal kunne vise sig baade nu og ad Aare, at vi ikke nogen Sinde svigte Fiskernes berettigede Interesser og Krav, thi det er en Stand, som vi absolut maa tage Hensyn til, og som vi alle gerne ville imødekomme paa den Maade, som er nødvendig og betimelig.

Christian Rasmussen: Ja, jeg maa sige, at det gør mig ondt, at det ærede Medlem altsaa ifølge sine sidste Udtalelser hverken er bleven glad eller overrasket over, hvad jeg har sagt. Jeg vil saa blot udtale det Haab, at naar det kommer dertil, hvor det gælder, nemlig ved Afstemningen, hverken det ærede Medlem eller hans Partifæller ville svigte.

Sandbæk: Jeg havde ikke tænkt, at jeg paany skulde behøve at udtale mig om Spørgsmaalet om en Forsøgsstation i Vestjylland, men de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Skern (Ovesen) friste mig til et Svar. Det ærede Medlem udtalte, at det Udvalgs Arbejde, som havde med Undersøgelsen af Pladser til Stationen at gøre, betragtede han som sluttet ved det Møde, det havde i Herning. Ja, det skulde gerne have været sluttet, og det er maaske ogsaa sluttet — det ved jeg ikke — men vort Arbejde her er ikke sluttet, inden vi faa behandlet denne Sag til Ende, og det lader til, at det er vanskeligt, idet der ikke er Enighed om, hvorvidt det omtalte Udvalgs Arbejde har været saa formaalstjenligt, som det skulde være. Jeg mener, at det ikke har været det, men at Udvalget har taget Fejl paa et bestemt og meget væsentligt Punkt. Det ærede Medlem udtalte om Jorderne ved Studsgaard og Borris, at det skulde være saadan noget enestaaende. Man fik det Indtryk, at der ikke skulde kunne findes Mage dertil. Det kan godt være, det er rigtigt, men jeg er nu af den Opfattelse, at en Forsøgsmark, for at Forsøgene skulle lykkes, helst skulde være saadan Jord, at der var Hundreder eller bedre endnu Tusender af Jorder, der netop var Mage til den. Men det var for Resten ikke for at sige dette, jeg begærede Ordet, men fordi det ærede Medlem saa, syntes jeg, ligesom et Spøgelse. Han var bange for, at dersom vi ikke fik Bevillingen til Forsøgsmarken gennemført i Aar, ja, saa fik vi den overhovedet ikke. Det tror jeg nu slet ikke. Hvad i Alverden skulde bevæge den højtærede Minister, det ærede Finansudvalg eller Tingets Medlemmer til at undlade at stille Forslag om eller